HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מהנה לא כ"ש. והא מהנה הוא שהתנוונין שבתוכן סוחרי מעות של כומרים הן [ה] אי נמי הוא יהיב ליה לבעל [ו] המעות מקחורתו שעושה שם ומטיא להו הנאה אבל שאינן מעוטרות לאו דכומרים הן: **נהנה.** מן הריח של עשבים או של בשמים: **מהנה.** נותן מכס: **מן הארכובה ולמטה.** אבל עיקור שתטרף בו אסור לעשות כן בידים בבהמה ואע"פ שהיא אסורה בהנאה: **וכוסב.** שטרות: **ומעלה בערלאות שלהן.** מקום גדוליהן ושופטיהן ומעלה שטרותיו לפניהם לחתום ואף על פי שכבוד ותפארת היא להם ואיכא למימר דאזיל ומודה: **שהוא למליז מידם.** שמתוך כך יהיו לו עדים ומסייעין [ז] להגיל מן העוררין: **בית הפרס.** שדה שנתרס בה קבר וחשו חכמים עד מאה אמות דלדלה מחרישה את כתיתי העצמות ושמא יעבור על עצם כשעורה ויטיטנו: **לידן.** לחולה לארץ וארץ העמים מטמא מדרבנן כבית הפרס: **ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי.** ומדאיירי [ח] ר' יוחנן ש"מ שמיעא ליה לר' יוחנן הך מתני' ולוקחין מהן בהמה פליגא אדרבי נתן: **דשקלי מייה מיכסא.** מן הלוקח ומשלא מהנה: **ואם סוסיהם תעקר.** ביחושא כתיב. אלמא מותר לרדותן בכך: **ואין מחרימין.** קסבר סתם חרמים לבדק הבית דפלוגתא היא [בערכין] (דף כח:) וכיון דהשתא ליכא בית המקדש אתי כהו לידי תקלה דמתהני מהקדש ומעילה [ט]: נועל

אבל מהנה שרי. ול"ת לקמן פרק כל הכלמים (דף מז:) גבי מי שהיה כותלו סמוך לעבודת כוכבים ונפל אסור לבנותו ופריך והא קא סגיך רוחא לעבודת כוכבים [י] ומאי פירכא הא אמרינן הכא דמהנה מותר וי"ל דהתם איכא הנאה יתירא וגראה כגונתן מקום לעבודת כוכבים ור"ת פירש דודאי כל מהנה אסור לגד מהכא מפני שיש באותה הנאה בזיון לעבודת כוכבים שפורע המכס לפי שאינו מחשיב העבודת כוכבים כל כך שישים העטרה בראשו [יא]: **ק"ן נהנה אסור מהנה לא כ"ש.** לתב רבינו ברוך לאותו יריד שהכומרים של עבודת כוכבים לוקחים בו מכס מן המכר מיד אם אותו מכס הוא לבנין עבודת כוכבים והעובד כוכבים מפרש קח בסכום כך וכך ועוד פשוט לבנין עבודת כוכבים אסור דמהנה אסור כר' יוחנן ואף אם לא הזכיר לו לבנין עבודת כוכבים אלא אחר שפירש לו הסכום אמר לו ועוד פשוט נראה לאסור כי מה שלא הזכיר לבנין עבודת כוכבים מפני ישראל הוא מניח ומ"מ אם לא היה מפני הבנין היה נותן לו בסכום הראשון ונמצא הפשוט יוצא מכיס הישראל לבנין עבודת כוכבים והר"ר משה מקולי כתב בספרו כי אם אמר סתמא ועוד פשוט יכול להיות דמותר דשמא יתנגו לענין עובדי כוכבים:

יניח נמצא נהנה. פ"ה יניח העטרה בראשו ונמצא נהנה מן הריח ואע"פ שמניחין לו את המכס ויהנה אינו נקרא נהנה מעבודת כוכבים כיון שהמעות שלו: **מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח.** לכאורה משמע דהני מעות אינם אסורים אלא מטעם קנס דומיא דפירות ושאר דברים אבל אינם אסורים מטעם חשש דמי עבודת כוכבים ותימה דלקמן (דף נג.) גבי ישראל ההולך ליריד משמע דמעות הנמצאות בידו אינם אסורין מטעם קנסא דמשא ומתן אלא מטעם דאמרי' עבודת כוכבים זבין כך הקשה הר"ר אלחנן ותירץ ר"י דהתם ה"ק (ד) בחזרה אסור אפי' ליש ליתן עמו משום חשש דמי עבודת כוכבים כיון דהלך ודאי דמי עבודת כוכבים בידו דאי גלימא זבין הכא הוה מזבין ליה אבל הכא לא מייתי (ה) אלא בנמצא שם וקנס דקנסינן ליה משום דנשא ונתן ביום איד עבודת כוכבים ולהכי אין לאסור המעות אלא לדידיה דעבד איסורא ואפילו לרבי יוחנן דאמר נשא ונתן אסור מיהו ליש ליתן עמו שרי ולא חיישינן שמא ישא ויתן באותן המעות דכולי האי לא קנסו: **מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.** פירש הקונטרס דעיקור של טרפה אסור ולא נהירא כדפרישית לעיל (דף יא. ד"ה עיקור) גבי עוקרין על המלכים אלא ה"ק דיו בכך ויכול להיות שמותרת בהנאה ואע"ג דמעות ופירות וכל מיך אסורין בהנאה מ"מ גבי בהמה יכול להיות דסגי בקנסא דעיקור:

ללמוד תורה ולישא אשה. פירוש ודעתו לחזור לא"י דאילו אין דעתו לחזור אמר בכתובות פ"ב (דף קיא.) אחיו של זה נשא (אשה) [עבודת כוכבים] ומת ברוח המקום שהרגו וזה ירד אחריו לחזור לארץ ודוקא בהנך מצות שהן חשובות ללמוד תורה שגדול תלמוד תורה שמביא לידי מעשה ואשה נמי דכתיב (ישעיה מה) לא תהו בראה אבל לשאר מצות לא והכי משמע פ"ד דמגילה (דף מ.) אבל א] בשאלתות דרב אחאי [יב] מפורש הגר דקילי וכ"ש לשאר מצות שהם חשובות: **אמר** אביי אמר קרא את סוסיהם תעקר. הקשה הר"ר אלחנן (וא"ת) למ"ד (שבת קכח:) לער בעלי חיים דאורייתא מאי ראיה מייתי מיחושא דלמא שאני התם דעל פי הדבור הוה אבל הכא בקנס דרבנן אין כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה וי"ל דודאי שם כח בידם לעקור היכא דנראה טעם קלת לעקור כדמוכח פרק האשה רבה (יבמות דף פט:) גבי משאלין האשה על פי עד אחד [ועי' תוס' ב"מ נב: ד"ה מדברי תוס' לעיל יא. ד"ה עוקרין]: **אין** מקדישין בזמן הזה. וטעמא משום דלא ליתי תקלה ומהאי טעמא בטלי מעשר בהמה בזמן הזה כדאיתא פ"ב דבכורות (דף נג. ושם) והקשה ר"ת מהא דאמרינן פרק במה [יג] (אשה) (שבת דף נד: ושם) תריסר אלפי עיגלי הוה מעשר ר"א בן עזריה מעדרו כל שתא ור"א לאחר חורבן הוה כשבא לכלל מצות דהא בן י"ח שנה בלבד היה כשמינוהו נשיא ומינוהו תחת ר"ג ולכל הפחות ר"ג היה נשיא שתי שנים קודם לר"א מדקאמר אשתקד בר"ה לעריה ורבן יוחנן בן זכאי שהיה נשיא קודם ר"ג משכה נשיאותו עד לאחר חורבן כתבון (ר"ה דף כט:) משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי א"כ לא היה יכול ר"א להיות בר מצוה עד לאחר חורבן ולריך לומר כי אפוטרופוס היה לו שהיה מעשר עבורו אי נמי לא נתבטלו מיד עד לאחר חורבן כמה שנים (עי' תוס' שבת נד: ד"ה הוה): **אין** מחרימין. פירש הקונטרס דסתם חרמין לבדק הבית ויפה כוון דלמ"ד סתם חרמין לכהנים ליכא למיחש לתקלה שיכול ליתנו לכהנים מיד דלמחרמינן בערכין (דף כט.) אמר עולא אי הואי התם הואי יהיבנא כולהו לכהנים: **ואם** הקדיש והחרים והעריך בהמה תיעקר. תימה דאמרינן בערכין סוף פרק המקדש שדהו (דף כט. ושם) ההוא גברא דאחרימינהו לנכסיה אתא לקמיה דרב יהודה אמר ליה שקול ד' זוזי ושדי בנהרא ולשתרו לך אלמא אית להו תקנה ופירש ר"ת דשאני התם דמקרקעי היא שהן קיימות לעולם ואין יכולין לבלותם אי לא עבוד בהו רבנן תקנה אתי לידי תקלה לעולם ויכול להיות שאף למטלטלין עלתה התקנה לפי שהוקדשו ביחד עם הקרקעות [ועיין תוספות יומא דף סו. ד"ה פירות ותוספות ערכין דף כט. ד"ה שקול ותוספות בכורות דף נג. ד"ה ואין]:

אבל מהנה שרי ורבי יוחנן אמר אפילו מעוטרות בפירות נמי אסור ק"ו נהנה אסור [א]מהנה לא כ"ש מיתיבי רבי נתן אומר יום שעבודת כוכבים מנחת בו את המכס מכריזין ואומרים כל מי שנוטל עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לכבוד עבודת כוכבים יניח לו את המכס ואם לאו אל יניח לו את המכס יהודי שנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה מכאן אמרו [ב]הנושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים בהמה תיעקר פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח [ג]ואיזהו עיקור [ד]המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה אמר רב משרשיא בריה דרב אידי קסבר רשב"ל פליגי רבנן עליה דרבי נתן ואנא דאמרי כרבנן דפליגי עליה ור' יוחנן סבר לא פליגי ולא פליגי והא תניא [ה]הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות בתים ושדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאותיהן שלהן מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן [ו]מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן ומטמא נמי בבית הפרס דרבנן ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאינו מוצא ללמוד תורה בארץ ישראל בטהרה אבל בזמן שמוצא לא יטמא רבי יוסי אומר אף בזמן שמוצא ללמוד תורה בארץ יצא ויטמא לפי שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד ומעשה ביוסף הכהן שיצא אחר רבו לצידן. ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי. קתני מיהת הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה וכו' אלמא פליגי ופריק רבי יוחנן לעולם לא פליגי והא דרבי נתן בלוקח מן התגר דשקלי מיניה מכסא והא דקתני [ז] דליתי מהני לעבודת כוכבים: ומקשי' אהא דתניא בהמה תעקר והא איכא צער בעלי חיים ופרקי' שאני הכא דרחמנא [אמר] (דכתיב) את סוסיהם תעקר. איזהו עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה

ה) [לעיל יח.], ו) [מו"ק יח. עיליכון מז.], ז) [שמחות פ"ד הכ"ה ע"ש], ד) ומא' סו. שקלים פ"ח ה"ד בכורות נג., ט) [ל"ל ל"ב. לחם שמים], ו) [ומעיל. רש"ש], ז) [וע"ע תוס' שבת פב.ד.ה"ה אסור לבנותו], ח) [פרשת אמור סימן קנז], ט) [ל"ל בהמה].

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מָחָר בָּעֵת הַזֹּאת אֲנֹכִי נֹתֵן אֹתָם חֲלָלִים לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ:

יהושע יא ו

גליון הש"ם

תוס' ד"ה אבל וכו' **ומאי פירכא.** לא ידעתי מאי קושיא הא ר"ל הוא דאמר הכי דמהנה מותר אבל גבי ר"י אמר מהנה לכ"ש והכי קי"ל א"כ מאי דוחקא לומר דפירכת הש"ס הוא לפי ההלכה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מהנה וכו' יהיב ליה לבעל החנות המעות: (ב) ד"ה שהוא כמגיל וכו' ומסייעין אותו להצילו מן העוררין: (ג) ד"ה וא"ר יוחנן וכו' ומדאייר בה ר' יוחנן: (ד) תוס' ד"ה מעות וכו' בחזרה אסור אפילו ליש"א. נ"ב פי' ואל"ל דהמעות עצמן אסורים משום קנס: (ה) **באא"ד** אלא בנמצא שם. נ"ב פי' שלא הלך לשם אלא שנמצא לשם אף קודם הילוך כגון שדר שם:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוד"ה ללמוד תורה כו' אבל בשאלתות דר' אחאי. נ"ב יעו"ש מ' אמור דף לב ע"א בד"ה כרם וכו' ובשאילתא שלוש אות קיא דף נא ע"א ודו"ק היטב:

מוסף רש"י

המנשר פרסותיה. משיר ומותך פרסות שני רגליה (לעיל יא.). **מן הארכובה ולמטה.** אבל מן הארכובה ולמעלה טריפה (שם). **ליריד.** יומא דשוקא (מו"ק יא.). שוק הנקבע ליום מן של עובדי כוכבים (ערובין מז.). **ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות.** מפני שמכיסן לקדושה (שם). **בתים ושדות וכרמים.** מפני שממעיטן, אי נמי משום ישוב ארץ ישראל (שם). **ומעלה.** השטר, **בערכאות שלהן.** לפני דייניהן לחתום ואע"פ שהוא חשיבות להן ואיכא למימר דלמא אזלי ומודו אפילו הכי שרי (שם). **שהוא כמציל מידם.** שלא יחזור העכו"ם ויערער על המכירה (שם), אי: לקיימן בחתימתן, דכיון דהשתא הוא דמשכח לה ליומא אחריני לא, שרי (מו"ק יא.). **אין מקדישין,** שוש דבר, שסתם הקדש לבדק הבית ואין להן תקנה (יומא סז.). **ואין מחרימין.** קסבר סתם חרמין לבדק הבית ופלוגתא היא בסמכת ערכין (שם), דחרם הוי קדש כהקדש, דכתיב כל חרם קדש קדשים וגו' (בכורות נג.). **תיעקר.** דלא ליתי בה לידי תקלה (שם) דאין לנו על מה להקריב ולריך לשהויי עד שיומם ואתי בה לידי תקלה דגיחה ועבודה לו שוחטו בלא מוס (שם).

עין משפט נר מצוה

נ א ב ג ד מיי' פ"ט מה"ל עבודת כוכבים הלכה יב יג יד (טו) סמג לאוין מה טור וש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג [וכרב אלפס הלכות טומאה דף סה.]:

נא ה ו ז ח מיי' פ"ג מה"ל עבודת כוכבים הלכה יד סמג לאוין לג טוש"ע י"ד סימן שנב סעיף ח [וכרב אלפס שם]:

נב ט מיי' פ"ט מה"ל עבודת כוכבים הל' יד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג:

נג י מיי' פ"מ מהלכות ערכין הלכה ח סמג עשין קלב:

רבינו חננאל

מותרות: [גמ'] ורבי יוחנן אמר מעוטרות בוורד ובהדס אסורות קל וחומר אם הן מעוטרות בפירות. דזה הנהנה מן הריח אסור המהנה לעבודת כוכבים שקונה מן הפירות לא כל שכן שאסור. מיתיבי רבי נתן אומר יום שעבודת כוכבים מנחת בו המכס מכריזין ואומרים כל מי שיטול עטרה ויניחה בראשו ובראש חמורו יניחו לו המכס יהודי הנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה המכס לא יניח אלא יתן המכס נמצא מהנה לעבודת כוכבים מיכן אמרו הנושא והנותן ביריד של עבודת כוכבים אם קנה בהמה תיעקר פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח איזהו הוא עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא מהנה. קשיא לריש לקיש דאמר מעוטרות בוורד ובהדס בלבד הוא דאסורין שנהנה מהן אבל מעוטרות בפירות אע"ג שמהנה מותר ופריק רב שישא בריה דרב אידי קסבר ריש לקיש פליגי רבנן עליה דרבי נתן והוא דאמר כרבנן. ומקשי' מכלל דר' יוחנן סבר רבנן לא פליגי על ר' נתן והתניא הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאותיהן מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן ומטמא נמי בבית הפרס דרבנן ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאינו מוצא ללמוד תורה בארץ ישראל בטהרה אבל בזמן שמוצא לא יטמא רבי יוסי אומר אף בזמן שמוצא ללמוד תורה בארץ יצא ויטמא לפי שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד ומעשה ביוסף הכהן שיצא אחר רבו לצידן. ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי. קתני מיהת הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה וכו' אלמא פליגי ופריק רבי יוחנן לעולם לא פליגי והא דרבי נתן בלוקח מן התגר דשקלי מיניה מכסא והא דקתני [ז] דליתי מהני לעבודת כוכבים: ומקשי' אהא דתניא בהמה תעקר והא איכא צער בעלי

ז) נראה דחסר כאן ול"ל והא דקתני לוקחין מהן בהמה בלוקח מנעה"ב דלא שקלי מייה מכסא דליתא מהני לעבודת כוכבים.